

मन्दतमभयमिति वर्षाणि । तेषु गिरथो नद्यश्च
सप्तैवाभिज्ञाताः । मथिकूटो वज्रकूट इन्द्रसेनो
ज्योतिष्मान् सुवर्णो हिरण्यच्छीवो मेघमाल इति
सेतुग्रीवाः । अरुणा वृमणा आङ्गिरसो खावित्री
सुप्रभाता ऋतम्भरा सत्तम्भरेति महानदाः ।
यासां जलोपस्यर्शनविघ्नतरजस्तमघो हंसपतङ्गो-
र्जायनसत्याङ्गसंज्ञाश्चत्वारो वर्णाः सहस्रायुषो
विबुधोपमसन्दर्शनप्रजननाः स्वर्गद्वारं जत्या
विद्यया भगवन्तं त्रयीमयं सूर्यमालानं यजन्ते ।
प्रज्ञस्य विष्णो रूपं यत् सत्यस्य जज्ञस्यः । अण्ड-
तस्य च ऋत्वोश्च सूर्यमालानमीमहेति । ज्ञचा-
दिषु पञ्चसु पुरुषाणामागुरिन्द्रियमोजः सहो
बलं बुद्धिविक्रम इति च सर्वेषामौत्पत्तिको
सिद्धिरविशेषेण वर्तते । ज्ञचक्ष समानेनेक्षु
रसोदेनावृतः ।” इति श्रीभागवते ५ स्कन्धे
२० अध्यायः ॥

ज्ञव, उ गत्याम् । (भा०-आत्म०-सक०-सेट् ।)
अन्तःस्थलतीययुक्तः । उ, ज्ञवते । जु उ इत्यने-
नैवेष्टसिद्धे अस्व पाठः प्रविष्यते ज्ञयते इत्यादि
सिद्धार्थः । इति दुर्गादासः ॥

ज्ञवं, स्त्री, (ज्ञवते इति । जु + अच् ।) कैवर्त्तो-
सुस्तकम् । (अस्याः पर्यायो यथा,—
“कूटमण्डं हासपुरं वालेयं परिप्लवम् ।
ज्ञवगोपुरगोनर्द्धकैवर्त्तोस्तकानि च ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
गन्धह्वयम् । इति मेदिनी । वे, १८ । भुतगे, चि ॥

ज्ञवं, पुं, (जु + “जहोरप्” ॥ ३ । ५७ । इत्यप् ।)
ज्ञवनम् । (यथा, हरिवंशे । १२२ । १०१ ।
“सागरानुपविपुलां प्रागुदक्ज्ञवशीतलाम् ।
सर्वतोऽधिसम्यस्याममेदां निदशैरपि ॥”
भूयतेऽनेनेति करणे अप् ।) भेकः । (यथा,
सुक्तोपनिषदि । १ । २ । ७ ।
“ज्ञवा ह्येते अहदा यज्ञरूपा
अष्टादशोक्तमवरं येतु कर्म ।
एतच्छ्रेयो येऽभिनन्दन्ति सदा
अरान्दत्तुं ते पुनरेवापि धन्ति ॥”
ज्ञवते सन्तरतीति । जु + अच् ।) भेकः ।
अविः । अचपः । कपिः । अजकाकः । (यथा,
सुश्रुते । १ । ४६ ।
“ज्ञवानामिन्द्रसायवः ॥”)
कुलकः । प्रवणः । पकौटीहुमः । कारकवविह्वगः ।
श्रब्दः । प्रतिगतिः । इति मेदिनी । वे, १६ ॥
प्रेरणम् । श्रुः । इति श्रब्दरत्नावली ॥ जलान्त-
रम् । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५४३ ॥ पलवः । इति
त्रिकाक्षशेषः ॥ पोलो इति भाषा ॥ जलकुकुटः ।
इति मिताक्षरा ॥ (यथा, मनौ । ५ । १२ ।
“कलविक्रं प्रवं हंसं चक्राङ्गं यामकुकुटम् ।
सारधं रज्ज्वालच दायह्यं शुकसारिके ॥”
वक्रविशेषः । यथा, रामायणे । २ । १०३ । ४३ ।
“रथाङ्गधंवा नद्युहाः ज्ञवाः कारकवाः परे ।
तथा पुंस्त्रोकियाः स्त्रीणां किञ्चा भेजरे
दिशः ॥”

“ज्ञवा वक्रविशेषाः ।” इति तट्टीकार्या रामा-
नुजः ॥) जलचरपक्षिमानम् । यथा,—
“हंससारसकाचाचवक्रकौचसरारिकाः ।
नन्दीसुखीसकादम्बा वलाकाद्याः ज्ञवाः स्त्रुताः ॥
ज्ञवन्ते सलिखे यस्मादेते तस्मात् ज्ञवाः
स्त्रुताः ॥”
एतेषां मांसगुणाः ।
“ज्ञवाः पित्तहराः क्षिप्वा मधुरा गुरवो
हिमाः ।
वातक्ष्मप्रदाश्चापि बलमुक्कराः सराः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

ज्ञवकः, पुं, (ज्ञवते इवेति । जु + अच् ।) ततः स्थायं
संज्ञायाम् वा कन् ।) खड्गधारादिनर्तकः ।
तत्पर्यायः । केलकः २ । इति त्रिकाक्षशेषः ॥
केकलः ३ नर्तुः ४ केलिकोषः ५ कलायनः ६ ।
इति श्रब्दरत्नावली ॥ चक्रालः । इति हला-
युधः ॥ (सन्तरणोपजीवी । यथा, महाभारते ।
१३ । २३ । १५ ।
“गायना नर्तकाश्चैव ज्ञवका वादकास्तथा ।
कथका योधकाश्चैव राजनार्हन्ति केतवम् ॥”)
भेकः । ज्ञचः । इति राजनिर्घण्टः ॥

ज्ञवगः, पुं, (ज्ञवेन ज्ञुतगत्या गच्छतीति । गम् +
“अव्यञ्जपि डप्रयते ।” ३ । २ । १०१ । इति
ङः ।) वानरः । (यथा, रघुवंशे । १२ । ७० ।
“स सेतुं बन्धयामास ज्ञवगोर्ध्वव्याम्भसि ।
रसातलादिवोष्मयं श्रेयं स्वप्राय शार्ङ्गिनः ॥”)
भेकः । सूर्यसारथिः । इति मेदिनी । गे, ४२ ॥
ज्ञवपत्नी । इति श्रब्दरत्नावली ॥ श्रिरीषट्ठः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

ज्ञवगतिः, पुं, (ज्ञवेन गतिर्यस्य ।) भेकः । इति
श्रब्दचन्द्रिका ॥ (ज्ञवञ्च भेकादेर्गतौ ज्ञुतगतौ
च, स्त्री ।)

ज्ञवङ्गः, पुं, (ज्ञवेन ज्ञुतगत्या गच्छतीति । गम् +
“गमञ्च ।” ३ । २ । ४७ । इति खच् । “खच
हिदा वाचः ।” इति ङित् । हिलात् टलोपः ।
मुमागमः ।) वानरः । इत्यमरः । २ । ५ । ३ ॥
(यथा, रामायणे । २ । २५ । १८ ।
“ज्ञवङ्गा वृश्चिका दंशा मशकाश्चैव कानने ।
सरीषट्पाश्च कीटाश्च माभूवन् गहने तव ॥”
“ज्ञवङ्गा वानराः ।” इति तट्टीकार्या रामा-
नुजः ॥) न्दमः । इति श्रब्दचन्द्रिका ॥ ज्ञवट्टः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

ज्ञवङ्गमः, पुं, (ज्ञवेन गच्छतीति । गम् + “गमञ्च ।”
३ । २ । ४७ । इति खच् । मुमागमः ।) भेकः ।
वानरः । इत्यमरः । ३ । २ । १३७ ॥ (यथा,
रामायणे । ४ । ६२ । ११ ।
“एष्यन्ति प्रेषितास्तत्र रामदूताः ज्ञवङ्गमाः ।
आख्येया राममहिषी तया तेभ्यो विह-
ङ्गमः ॥”)
ज्ञुतगतियुक्तं, चि ॥

ज्ञवनः, चि, (ज्ञवते इति । जु + ङु ।) ज्ञवणः ।
क्रमनिबभूवादिः । यथा,—

“प्रागुदक्ज्ञवनां भूमिं कारयेत् यत्नतो नरः ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वे मत्स्यपुराणम् ॥
(स्त्री, जु + ङुट् ।) ज्ञवः । यथा,—
“श्रमनश्चासनं वापि नेच्छेद्वापि ज्ञवोत्तरम् ।
नाभ्यात्तपौ न ज्ञवणं न यानं नापि वाहनम् ॥”
इति सुश्रुते स्त्रजस्थाने ४६ अध्यायः ।)
ज्ञार्चं, स्त्री, (ज्ञचस्य फलम् । “ज्ञचादिभ्योऽञ्” ।
४ । ३ । १६४ । इत्यञ् । विधानसामर्थ्यात् तस्य
फले न लुक् ।) ज्ञचट्टचस्य फलम् । इत्यमरः ।
२ । ४ । १८ ॥ ज्ञचस्य विकारः । ज्ञचस्य सन्धः ।
ज्ञचस्य भावः । ज्ञचस्येदम् । ज्ञचस्य हितम् ।
इत्यादि आकारणम् ॥ (ज्ञचसम्बन्धिनं, चि ।
यथा,—
“नेयग्रीध औडुम्बर आश्वत्थ ज्ञाच इतीधो
भवन्त्येते वै गान्धर्व्याधरसां गृहाः स एवा ॥”
इति तैत्तिरीयसंहितायाम् । ३ । ४ । ८ । ४ ॥)
ज्ञवनं, स्त्री, (जु + ङिच् + ङुट् ।) ज्ञवद्रव्यस्योद्-
प्रापणम् । उथलन इति भाषा । यथा,—
“तापणं घृततैलानां ज्ञवनं गोरसस्य च ।
तस्मान्नसुद्धृतं सुद्धृतं कठिनम्पु ययो दधि ॥”
इति सुहिततन्त्रम् ॥ * ॥
मञ्चनम् । बहुतरजससंयोगः । यथा,—
“एतत् श्रुत्वा वचो राजा प्रातिष्ठत भगीरथः ।
यत्र तानि श्रुरीराणि सागराणां महात्मनाम् ॥
ज्ञावनार्थं नरश्रेष्ठ ! पुष्येन सलिखेन च ॥”
इति महाभारते । ३ । ११० अध्यायः ॥
ज्ञावितं, चि, (जु + ङिच् + ङुट् ।) जलादिमय-
स्थानादि । यथा,—
“सुप्रसन्नां सुवदनां कण्ठ्यात्रैनिजान्तराम् ।
सुधाज्ञावितभूट्टामार्द्रगन्धाजुलेपनाम् ॥”
इति मङ्गावाक्यावली ॥
(यथा च देवीभागवते । २ । ८ । १० ।
“पुरी सा वासुदेवस्य ज्ञावितोऽधिना ततः ॥”)
ज्ञिह, उ गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) अन्तःस्थलतीययुक्तः । उ,
ज्ञहते । इति दुर्गादासः ॥

ज्ञिहा, [न] पुं, (ज्ञहते वृद्धिं गच्छतीति । ज्ञिह
+ कणिच् ।) ज्ञीहरोगः । यथा, यज्ञतृप्तिहा-
न्त्याणि सुखादिच लिपिज्ञिति वैद्यकम् । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥ (यथा, याज्ञवल्क्ये । ३ । ६४ ।
“वपाववावहननं नाभिः क्रोम यज्ञत् ज्ञिहा ॥”)
ज्ञीहञः, पुं, (ज्ञीहानं हन्तीति । हन् + टक् ।)
वृक्षविशेषः । रोहडा इति ख्यातः । तत्पर्यायः ।
रोही २ रोहितकः ३ ज्ञीहश्रुः ४ दाडिम-
पुष्पकः ५ मांसदलनः ६ यज्ञदेरी ७ चक्रच्छदः
८ । इति श्रब्दचन्द्रिका ॥ रोहितयः ९ रोहितः
१० रोहीतकः ११ रोही १२ । इति श्रब्दरत्ना-
वली ॥ (अस्य गुणाः रोहितकश्रब्दे द्रव्याः ॥)
ज्ञीहश्रुः, पुं, (ज्ञीहः श्रुनुर्नाशकत्वात् ।) ज्ञीहश्र-
वृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ४६ ॥ (यथा,
वेद्यकरजमाकायाम् ।
“रोही रोहितकः ज्ञीहश्रुर्दाडिमपुष्पकः ॥”)